

neúnavne, nie preto, že Boh nám nechce dať, ale preto, že intenzita našich prosieb nás otvára, uschopňuje pre prijatie Božích darov. Človek sa stáva tým, po čom túži; ak túži po Bohu, stáva sa ako on. Hľadáme to, čo je skryté. Pri modlitbe máme dojem, že sa Boh skryl. Ale on je tu. Chce od nás jednú vec: aby sme ho hľadali celým srdcom. (Jer29,13) **Hľadať** Boha celým srdcom znamená celým srdcom byť otvorený prijívať jeho odpovede. S tým majú ľudia problém, boja sa, že Boh bude chcieť niečo neprijemné. Čo od nás môže chcieť absolútna láska?

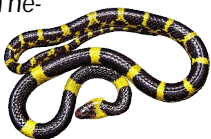
„Môžeš prežiť trebárs aj celý život bez toho, aby si sa zobudil.“
Dan Millman

PIATOK 10.03.

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Ak vaša spravodlivosť nebude väčšia ako spravodlivosť zákonníkov a farizejov, nevojdate do nebeského kráľovstva. Mt5,20

Raz jeden pustovník šiel púšťou s jedným mladým pustovníkom. V tom uvidel hada a utiekol. Brat sa ho spýtal: „Otče ty sa bojíš hadov?“ Starec mu povedal: „Synu, nebojím sa, ale je správne, aby som utiekol, pretože by som potom nedokázal utiecť ducha domýšľavosti.“

Toto je dôvod, prečo veľkou prekážkou duchovnosti je domýšľavosť. Domýšľavý člo-

vek nie je schopný otvoriť sa pre duchovno a duchovné hodnoty. Ba bude si ich pripôsobovať podľa seba. Tak niečo Bohu uberieme, niečo sa vyložíme po svojom. Napríklad nedokážeme zaujať správny postoj k Božej láske, nehe, vykúpeniu, pretože sú zadarmo. Všetkému, čo je zadarmo nedokážeme dať pravú hodnotu. Čo kúpime, tomu dávame hodnotu. To, čo máme zadarmo, to si nevážíme. Boh dáva zadarmo, nesúhlasíme s tým. Robíme skutky, modlitby, obety, ktorými by sme si mohli kúpiť Božiu lásku. Ak to Boh neprijme, vyčítame mu, ako o tom píše prorok Ezechiel: „Vravíte: ‚Nie je správne, ako koná Pán.‘ Počujte teda, vy z izraelského domu! Ja že nekonnám správne? A nekonáte skôr vy nesprávne?“ (Ez18,25) Božie dary sa nedajú kúpiť, tie môžeme len prijívať.

„Je strašné padnúť do rúk živého Boha, avšak je oveľa strašnejšie z nich vypadnúť.“
D. H. Lawrence

SOBOTA 04.03.

Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú, aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je na nebesiach. Vedť on dáva slnku vychádzať nad zlých i dobrých a posielá dážď na spravodlivých i nespravodlivých. Mt5,44-45

Istý mladý mních sa pýtal svojho Abba Matúša: „Ako je to možné, že bratia v kláštore robili viac, ako prikazovalo Písmo o milovaní svojich nepriateľov viac ako seba?“ Abba Matúš mu povedal: „Čo sa mňa

týka, zatiaľ sa mi nepodarilo ani tých, čo milujú mňa, milovať tak ako seba.“

Neskôr sa ho pýtali bratia: „Čo je pokora?“ On im odpovedal: „Pokora je veľké dielo a je to dielo Boha. Cesta pokory je telesne pracovať, vedieť, že si hriešnik, a stať sa poddaným všetkých.“ Vtedy jeden brat povedal: „Čo to znamená byť poddaným všetkých?“ Starec odpovedal: „To znamená nevnímať si hriechy druhých, ale vždy mať pred očami svoje hriechy a bez prestania sa modliť k Bohu.“

Láska k nepriateľom nás učí rozlišovať medzi dobrom a zlom. A ona sa nielen nepomyli v rozlišovaní, ona dokáže konať pravdu v láske, čo je pokora. To znamená, že dokážeme vidieť zlo v človekovi, nie zlého človeka. Ak sa k takémuto človeku postavím s láskou, dám mu šancu zlo zničiť. Ak to nedokážem a odplatím sa zásadou „oko za oko, zub za zub“, zlo sa stane súčasťou môjho života. Naučme sa bojovať (s Ježišom) proti zlu v sebe, aby sme boli pripravení skutočne milovať.

„Veľké myšlienky priťahujú veľké výsledky. Priemerné myšlienky priťahujú priemerné výsledky a vedú ku klamstvu.“ Dan Millman

Partizánske – Šípok
1. pôstny týždeň 2017

Pôstne listy 2017

Matt Talbot ako dvanásť-ročný nastúpil do svojho prvého zamestnania. Čapoval pivo, nalieval aj víno. Keď mal šesťnásť, bol už notorický alkoholik. Keď mu otec našiel miesto na colnici, kde pracovali spolu, príležitosti k pitiu sa ešte rozmnožili. Viete si predstaviť utrpenie matky, ktorej časom chodilo domov deň čo deň sedem opitých synov a otec, ktorý im v pijatike bol príkladom? Ak chýbali peniaze na pijatiku, boli ochotní pobiť sa a kraďnúť. Raz sa priznal, že ukradol husle žobrákovi, ktoré potom prepil... Nebolo východiska. Nie však pre matku rodiny. Neustávala v modlitbách. Odpovede na svoje modlitby sa dočkala. Dvadsaťosemročný Matt Talbot prišiel domov triezvy. Prvý raz po mnohých rokoch. „Idem zložiť sľub, že už nebudem piť!“ Čo bolo bezprostrednou pohnútkou pre toto rozhodnutie? Vedomie, že ním pohrdli kamaráti. Matt totiž v ten deň nemal peniaze a čakal, že ho niektorý z kamarátov pozve na pohárik. Nepozval. Obišli ho, ba niektorí sa mu aj vysmievali. Prišlo mu to tak ľúto, že najprv dlho stál pri zábradlí jedného z dublinských mostov a uvažoval o konci. No ten bol ešte veľmi ďaleko a mal celkom inú podobu, než sa mu v tej chvíli núkala. Matt sa pobral k pátrovi Keantovi, ktorý ho vyspovedal a poradil mu, aby zložil sľub najprv na tri mesiace, na skúšku. Matt tak urobil a kňaz prijal jeho sľub. Na druhý deň pristúpil po mnohých rokoch k Pánovmu stolu. Jeho modlitby boli preplnené túžbou už viac neuraziť Pána Boha. Možno ani netušil, na aký boj sa podujal. Aby sa vyhol kamarátom a prekonal abstinenčné príznaky, rovno z práce išiel do niektorého kostola, kde zotrval v modlitbe a duchovnom zápase až do chvíle, keď bolo treba ísť domov. Jeden z jeho životopiscov uvádza, že neraz objal stĺp v kostole alebo nechtami driapal lavicu, keď ním lomcovala túžba po alkohole. A utešoval sa: „Vedť len na tri mesiace... Už len dva týždne...“ Matt už nikdy v živote nepil alkohol. Prestal fajčiť. Namiesto toho postupne svojou premenou nakazil aj iných. Vytýčil si veľkolepý životný plán a stanovil cieľ. Ako bol predtým smädný po alkohole, stal sa smädným po Bohu.

Pôst nám ponúka priestor uvedomiť si, kto je naším skutočným priateľom. Na koho sa môžem spoľahnúť. Matt dokázal objaviť skutočného Priateľa. Jeho život sa zmenil. Pôst ponúka vyskúšať si našu česťnosť. Ak niečo sľúbime, či to dokážeme dodržať. Ak dokážeme dodržať záväzok daný Bohu, štedro nás odmení lepším životom. Prajem vám pekné prežitie prvého pôstneho týždňa.

Bohuš SDB

NEDEĽA 05.03.

„Lebo ak previnením jedného zomreli mnohí, tým väčšími sa milosťou jedného človeka, Ježiša Krista, v mnohých rozhojnila Božia milosť a dar.“ Rim 5, 15

„Vojak sa pýtal múdreho starca, či Boh prijal jeho pokánie. Keď mu starec vysvetlil mnohé veci, povedal: „Povedz mi, ak sa ti roztrhá plášť, odhodíš ho preč?“ On odvetil: „Nie, zapláťtam ho a znovu ho nosím.“ Starec mu povedal: „Ak sa ty tak staráš o svoj plášť, nebude sa Boh rovnako starať o tvoje srdce?“

Rozhojnila sa milosť a dar. Naplnil sa čas. Ježiš kráča na púšť, aby vyprázdnil to, čo Adam a Eva pokazili v srdci človeka. Chce toto srdce naplniť almužnou lásky. Pôst je príležitosť vyprázdniť to, čo je v nás porušené, čo má byť naplnené (láskou). Vylej zlo, lebo máš byť naplnený dobrom. Predstav si, že Boh ťa chce naplniť medom. Ak si plný octu, kam dáš med? Treba vyliat z nádoby, čo v nej bolo a nádobu treba vyčistiť. Treba ju vyčistiť, aj keď namáhave, úporne, aby sa stala súcou na niečo krajšie. Vyprázdniť hlavu, srdce od všetkého čo zavádzia. Tak začína metanoia – zmena zmysľania.

Budme odvážni. Opakom odvahy nie je zbabelosť, ale konformita. Najväčšia chyba dnešnej doby je, že nemyslíme. Nekriticky preberáme to, čo sa nám predkladá, to, čo dnes letí. Nie sú to len mobily, oblečenie, image bytu, ktorý často meníme ale predovšetkým myšlienky, trendy, hodnoty,

niečo, čo by malo byť stabilné, stále; sľub, dodržané slovo, česťnosť, hodnotná myšlienka. Od života chceme, aby nás obdaril, ale nič preto nespavíme. Hovoríme: „Život, ohrej (poteš) ma, potom ti dám drevo.“ Najskôr musíme dať „drevo“, potom môžeme očakávať ohriatie. Čo je tým drevom? Niektorí povedia, že sme produktom svojich myšlienok. Sme produktom investícií do svojho života. Drevom môže byť vystavovanie sa pekným myšlienkam, hodnotám, nechanie sa dotýkať krásy života cez Sv. Písmo, hodnotnú knihu, skutok lásky... Dosiahneme taký výsledok, ako budeme do života investovať, aké vydáme úsilie. Pôst je príležitosťou zbaviť sa nestabilných vecí nášho života, naplniť sa večnými hodnotami, ktoré môžu mať krásnu podobu, v konkrétnych interpretáciách života. Dovoľme Bohu, aby sa staral o naše srdce. Prestaňme o sebe pochýbovať. Nenechajme sa znechutiť dôvodmi, ktoré nám hovoria, že to nedokážeme.

„Dôležité je, aby sme boli v každom okamihu pripravení obetovať to, kým sme, v záujme toho, kým sa môžeme stať.“ Charles Dubois

PONDELOK 06.03.

„Kráľ im odpovie: ‚Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.‘ Mt 25,40

Abba Pimen povedal: „Niet väčšej lásky, ako keď niekto položí svoj život za svojho blíž-

neho. Keď počuješ niekoho, ako sa na teba sťažuje, a ty bojuješ so sebou a neodpovieš mu sťažnosťou na neho, ak ti ublížil a ty to trpezlivo nesieš a nehľadáš pomstu, vtedy kladieš život za svojho blížneho. Musíš sa pripraviť znášať pohrdanie, aby si vedel utíšiť srdce tých, ktorí ti ubližujú..“

Boh sa k nám prihovára v nenápadnosti. V podobe „maličkých“.

Sme pripravení robiť veľké veci, máme veľkolepé plány, vznešené myšlienky. Ale Boh sa s nami stretá prostredníctvom „maličkých“. „Maličky“ môžu byť pre nás bežní ľudia, s ktorými sa stretávame v našej každodennosti, bežné situácie, nápady, ponuky, skutky, myšlienky, ktoré odmietame, pretože sa nám zdajú až príliš obyčajné. Neuvedomujeme si, že v nich odmietame aj to Božie. Máme problém žiť v pravde. Pravda je v tom, že požehnaný je ten, kto dokáže prijímať a dávať lásku - milovať. Ale opravdivo môžeme milovať iba v Ježišovi. Inak si budeme lásku zamieňať za sympatiu, pocit, sebarealizáciu... Boh sa chce s nami stretnúť v realite života, nie v našich prešpekulovaných predstavách o ňom.

„Bojovník sa nevzdáva toho, čo miluje. Nachádza lásku v tom, čo práve robí.“

Dan Millman

UTOROK 07.03.

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Keď sa modlíte, nehovorte veľa ako pohania. Mys-

lia si, že budú vypočutí pre svoju mnohovravnosť. Nenapodobňujte ich; veď váš Otec vie, čo potrebujete... Mt 6,7-8

Jeden brat požiadal otca púste o duchovnú radu. Starec mu povedal: „Ak chceš Ježiša nasledovať, zachovávaj jeho slovo. Ak chceš s ním ukrižovať svojho starého človeka, musíš nadosmrti odmietnuť každého, kto sa ťa snaží zvesiť z križov a v modlitbe sa odovzdať do rúk Boha.“

Abe Lincoln raz povedal: „Keby som mal 6 hodín na výrub stromu, prvých 5 by som brúsil sekeru.“ Mám už toho dost! Makám, rúbem, až som s toho zrúbaný. Snažím sa bojovať so zlom vo svojom živote, zbaviť sa krížov, a nič. Nie som schopný pomôcť ani sám sebe. Človek sa snaží dovtedy bojovať (rúbať) so svojim životom, dokiaľ nepochopí, že nemá na to, aby vyhral. To je prvý dar pokory. Nestačí hovoriť, robiť, treba dôverovať, odovzdávať sa tomu, kto na to má. Boh je bezmocný, ak mu neveríme, že nám môže pomôcť. Ako? Napríklad aj cez tento pôst. Pôst je modlitbou tela. Zriekame sa pokrmu, telesného života, aby sme potvrdili, že našim životom je Boh a našim pravým pokrmom je spoločenstvo s ním, poznanie jeho vôle. Pôst je modlitbou srdca, ktoré vie, že bez Božej pravdy je veľmi zradné; srdca, ktoré vie, že nemusí Boha ukecávať k tomu, aby bol dobrý.

Pôst je „brúsením duše“, ktorá túži dávať iskru nášmu

životu. Boh dáva lásku tomu, kto ním dýcha.

STREDA 08.03.

Keď sa schádzali zástupy, začal Ježiš hovoriť: „Toto pokolenie je zlé pokolenie. Žiada znamenie, ale znamenie nedostane, iba ak znamenie Jonášovo. Lebo ako bol Jonáš znamením pre Ninivčanov, tak bude aj Syn človeka pre toto pokolenie. Lk11,29-30

Istý mních prišiel k váženému otcovi púste a začal s ním hovoriť o veciach, ktoré dovtedy vôbec neskúsil. Preto mu starec povedal: „Ešte si si nenašiel loď, ani si na ňu nenaložil náklad, a skôr ako si vyplával, už si dorazil do mesta. Najprv sprav svoju prácu, potom budeš mať múdrosť, o ktorú sa snažíš teraz.“ „Ako môžem nájsť loď a naložiť náklad?“ On odvetil: „Najprv musíš ovládať svoje myšlienky a vzdať sa svojej vôle v prospech Boha, aby ťa mohol naplniť.“

Znamenie Jonášovo - čo nám môže byť? Určite to nie je naše mudrovanie o živote. Hľadáme pravdu, zaujímame rôzne postoje k životu. Problém je, ak si na tom začneme zakladať. Pravda je už dávno prítomná, ponuka sa nám, dáva. Má ale jednu podmienku, musíme ju prijať celú, inak je málo účinná. Prorok Jonáš mal svoju pravdu, bojoval až kým nepochopil, že iba tá Božia je dôležitá. Boh chcel cez Jonáša usvedčiť Ninivčanov z klamstva. Ako Ježiš z neho usvedčoval židovskú elitu. A chce usvedčiť aj nás. Prosme ho, aby nám odhalil miesta v našom živote,

v ktorých sa klameme. Aj o tomto je pôst.

„Jonáš bol znamením Boha, ktorý je milosrdný, láskavý a veľkodušný Otec, ktorý sa nechá obmäkčiť.“

Ukáž mi, Pane, svoje cesty a pouč ma o svojich chodníkoch. Veď ma vo svojej pravde a uč ma, lebo ty si Boh, moja spása. Pokorných vedie k správne konaniu a tichých pouča o svojich cestách. Ž 25,4.9

ŠTVRTOK 09.03.

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Proste a dostanete! Hľadáte a nájdete! Klopte a otvoria vám! Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvoria. Mt 7,7-8

Karol Péguy rozprával príbeh muža, ktorý zomrel a išiel do neba. Tam stretol anjela starajúceho sa o prijatia. A anjel mu povedal: „Ukáž mi tvoje bolesti.“ Muž odpovedal: „Nemám žiadne.“ Tak mu anjel povedal: „Nebolo teda ničoho, o čo by sa oplatilo bojovať?“

Za čo sa oplatí bojovať? „Múdry bojovník koná, hlupák reaguje.“ Tento citát sa mi veľmi páči. V konaní sa ukryva rozhodnutie, v reakcii len živelný impulz. Prvým našim rozhodnutím by mala byť pokorná modlitba. Je treba prosiť ustavične,